

Anatomia humana

QUI ÉS BON METGE?

Jorge Bello

Bona pregunta: qui és bon metge? Si li fem aquesta pregunta a un metge, tal vegada dirà: «El bon metge és qui fa ben feta la seva feina»

Si li fem la pregunta a un metge dedicat, no a l'assistència de pacients sinó a la gestió sanitària, dirà: «El bon metge és qui assolix els objectius de la cartera de serveis»

Però si li preguntem a un pacient adult, o a la mare o el pare d'un pacient de pediatria, la resposta més probable serà: «El bon metge és el metge amb empatia, honest i sincer, que escolta i que és compassiu i amable, i comprensiu»

És a dir, és el pacient qui millor defineix el bon metge, perquè valoren això que en diem la professionalitat.

En un temps marcat per la foscor més cridanera, i per les coloraines més enganyivoles, la professionalitat d'un metge, o de qualsevol altre professional, o de qualsevol altra persona, és això que més es necessita.

Hem de valorar, o revalorar, o revifar, per mantenir la dignitat de la persona humana, els valors de la professionalitat. És l'actitud per desenvolupar amb virtut allò que s'ha de fer. És una actitud que

No cal conformar-se amb la realitat, perquè no és la veritat, sinó insistir amb la paraula y la mirada, el cor i alhora el cap

neix d'una vocació i que mira de trobar l'excel·lència.

La professionalitat en medicina és això: un conjunt d'obligacions ètiques que no passen de moda, que conserven el seu gran valor més enllà de les vicissituds del moment. Conserven valor tot i les imposicions del gestor. O de l'excessiva especialització, que duu el metge a la

condició de tècnic, un bon tècnic però limitat a un espai estret on no sembla haver-hi persones.

Aquests tècnics són necessaris, però només quan siguin necessaris, i això no és el dia a dia. Necessitem un bon tècnic en certes consultes, i necessitem metges per al dia a dia, persones que en sàpiguen i que vulguin saber-ne més, i que ho diuen. I que s'equivoquen, i ho admeten.

♦ **LA PROFESSIONALITAT**, és a dir, el bon metge, queda definit per conceptes com ara la benevolència, la sinceritat, el respecte envers l'altre, la integritat humana, l'honestedat, honradesa. I la compassió, l'empatia, la voluntat d'acompanyar. És clar que ha de saber la matèria i que ha de tenir les habilitats que hi calgui aplicar.

Així, conceptes com ara la vocació, l'excel·lència, la virtut i l'ètica són tan importants i decisius com el coneixement i les habilitats mèdiques. I ho són tant per al pacient, és a dir, per a desenvolupar la feina a la qual el metge és cridat, com per als col·legues.

Efectivament, més enllà del currículum hi ha això que en diem el currículum ocult. És el conjunt d'actituds que transmet el metge a les persones de l'entorn: col·legues, pacients.

Aquest currículum ocult és inexcusable, és prou evident, és fàcil de veure. Fa de model en positiu, o en negatiu, i per tant assolix transcendència perquè es fa decisiu.

El bon metge ensenya sense voler un bon currículum ocult, que inspira confiança. El mal metge, en canvi, ensenya un currículum que no convida a quedar-s'hi. Aquí i allà, el currículum ocult retrata el metge.

La professionalitat del metge necessita la participació en positiu del pacient, perquè el pacient condiciona el metge tant com el metge condiciona el pacient. I a més la participació de la institució i els seus directius, perquè també condicionen el metge.

Prou se sap, però, que l'actual context social i laboral és força difícil. És difícil d'entendre, difícil de digerir, difícil de modificar, però tot i això cal fer feines per mantenir alta la professionalitat, o per revifar-la si fos el cas.

Sempre serem a temps per revifar-la. El repte és engrescador, el gestor i la institució han de participar.

Algunes d'aquestes idees són d'un article que acaba de publicar l'Associació Espanyola de Pediatria en la revista «Anales de Pediatría», i que recomano a col·legues, gestors i pacients: «*Pediatras sólidos en tiempos líquidos. Reanimando la profesionalidad*»

www.bello.cat/jordibell@gmail.com

Temas de debate: ayudas al transporte

TRES MEDIDAS ESTRATÉGICAS

Toni Deudero

El hecho insular nos distingue. No ser territorio continental nos deja al margen de las grandes políticas del transporte terrestre en Europa. Y eso significa quedar fuera de muchas cosas.

Esta diferencia la compartimos con Canarias. Y para que las peticiones que intentan mitigar el hecho insular tengan éxito solo hay un secreto: ir de la mano, ir juntos Canarias y Baleares.

La fuerza de lo que digo se ha visto estos días con la negociación del Gobierno de España con Nueva Canarias. Gran parte de lo conseguido en esta negociación va a venir también a Baleares, pues así ha de ser en cumplimiento de la normativa y en salvaguarda de provocar un agravio para con Baleares que hubiera sido incomprensible.

En todo esto el actual Govern balear del Pacte de Progrés no ha estado nada acertado. Cuando el presidente canario afirmó estar por el aumento del descuento al 75 por ciento en los vuelos interislas y no compartir la solución de te-

ner una tarifa plana, el Govern balear del Pacte se reafirmó en su petición de conseguir la tarifa plana de 30 euros por trayecto (desconocemos qué sustenta el por qué han de ser 30 y no 25 o 40).

Baleares se separaba así de Canarias en un tema tan sensible, a sabiendas además de la posición de fuerza que se podía hacer desde el archipiélago atlántico gracias a la actual aritmética política en el Congreso de los Diputados. Sorprendente, pero cierto.

Actuar de ese modo supone desconocer las singularidades del funcionamiento de un Ministerio como el de Fomento, que pretende dar una respuesta uniforme y evitar agravios con la creación de sistemas diferenciados en materia del descuento de residente.

♦ **QUE EL MINISTERIO** asuma el 50 por ciento del descuento de residente en el transporte marítimo de pasajeros -que hasta hoy era pagado en su mitad por el Govern balear- es una excelente noticia que además me alegra especialmente por el tiempo y esfuerzo dedicado en su momento a este tema. Se pone fin así al absurdo de que un gobierno de territorio isleño tenga que autocompensarse en un 25 por ciento el hecho insular con cargo a su propio presupuesto. Pues bien, esto que por

Que el Ministerio asuma el 50 por ciento del descuento de residente en el transporte marítimo de pasajeros -que hasta hoy era pagado por el Govern balear- es una excelente noticia

ley debe ser pagado por el Estado a los territorios no peninsulares, desde ya queda solucionado. Se pone fin a este contrasentido.

Que el 90 por ciento de las mercancías lleguen a Baleares por mar es un hecho incuestionable. Desde las bebidas destiladas de marcas internacionales que se venden en los hoteles y locales de ocio, pasando por los cloros para las piscinas (públicas, de hoteles y privadas), los coches, o incluso los refrescos, todo se transporta por vía marítima. Por eso que la subvención a las mercancías vía marítima pase del 30 por ciento actual hasta el 60 por ciento es una decisión de calado que nos ayudará de forma muy importante a los ciudadanos de Baleares y a nuestra economía. Sin olvidar la transportada por vía aérea que pasa del 35 por ciento al 65 por ciento de subvención.

Son tres medidas de importancia es-

tratégica que van en beneficio del día a día de los ciudadanos de Baleares y que produce gran satisfacción comprobar que se han conseguido pues, si bien es cierto que el mérito principalísimo lo tiene la actual aritmética política en el Congreso y la absoluta necesidad de sacar los presupuestos adelante, no es menos cierto que éstas no son nuevas, sino que llevaban ya tiempo sobre la mesa, trabajándose. Por eso cuando Nueva Canarias negociaba el acuerdo los temas ya eran conocidos por el Ministerio de hacía tiempo.

Recuerdo especialmente las conversaciones mantenidas con Rosa Dávila, a la sazón directora general de Transportes de Canarias, o el I Foro de los Archipiélagos, que tuvo lugar el 12 de enero de 2012 en Santa Cruz de Tenerife y al que acudimos una delegación del Govern balear acompañada al entonces *president* José Ramón Bauzá.

Embríon de todo ello fue el III Foro Menorca Illa del Rei, de septiembre de 2011, que contó con la asistencia del por aquel tiempo presidente canario Paulino Rivero coincidiendo en Mahón con nuestro *president*.

Y es que nada pasa porque sí.

Ahora sigamos trabajando por el Régimen Fiscal Especial que necesita Baleares. Y recuerden: todas las medidas en defensa de la conectividad balear han sido tomadas por gobiernos de España presididos por el Partido Popular. Que conste en acta.